

l nostre ahic

ETIMOLOGIA DE LA GRAFIA ARBÚCIES

-En FELIX GRAELLS I FARRÓ, va néixer a la nostra vila l'any 1.908. El seu afecte per la terra natal, trasllueix una inspiració constant, fluïda, des de la seva juvenesa, plasmada harmònicament en la seva obra poètica i musical, on hi vibra el record d'Arbúcies, amb una sensibilitat artística i patriòtica immutable i concisa.

-Des de Torroella, on exercia de Secretari de l'Ajuntament i on té la seva residència, ens ha tramès un recull de fets històrics de la nostra població, que ell va recercar en l'arxiu municipal, quan treballava en el nostre Ajuntament, pels anys 30, i del qual recull en transcrivim el següent fragment:

"Arbúcies apareix en documents de l'any 898 amb el nom d'ARBUTIAE; poc costa d'esbrinar el seu origen fixant-nos que la procedència llatina d'arboç, és arbustus i menys encara si reparem que dit arbuste pertany a la família de les ericàcies, subfamília de les arbutoidees i tribu de les arbuties. -El seu escut està format per un castell rematat amb tres torres sobre una muntanya i amb un arboç a cada costat. -Arbúcies, pertanyé al comte de Solterra, el castell senyorial del qual es trobava situat al cim de la muntanya del seu nom, a les Guillerries, comtat d'Ausona. El citat castell, a principis del segle XI va figurar entre les pertinenències d'Ermesindis, comtessa de Barcelona. En morir aquesta, va passar al comte Ramon Berenguer I, i posteriorment a la Casa Gurb. L'any 1.356 el rei Pere III va donar el comtat d'Ausona a favor de Bernat de Cabrera, incloint-hi també l'esmentat castell i el 1.366 el va donar a la família del primogènit Don Joan, duc de Girona. -Les circumstàncies de que no aparegui aquest castell en les revoltes catalanes del segle XV, dóna a entendre que havia desaparegut, essent molt possible que s'enrunés amb el terratrèmol de l'any 1.427, que va destruir la població d'Osor. -La certitud de dita pertinenència a favor del comte de Solterra, és claríssima reparant en l'acta guardada en l'arxiu municipal!"

-Aquesta acta a què fa referència el Sr. Graells, és molt curiosa i data de 1.686 i pensem publicar-la en un altre número, perquè estem segurs que interessarà als nostres lectors.

-El topònim, veiem, doncs, que deriva del llatí vulgar i que esdevingué català per simples canvis de pronúncia a través del temps, des de la dominació romana cap els 300 anys a.J., en produir-se dins la península ibèrica la formació de llengües distintes, però germanes, dites romàniques.

-I és per això que recentment hem adaptat la forma gràfica correcta d'un mot femení, plural i esdrúixol en designar la nostra Vila, d'acord amb les normes de l'Institut d'Estudis Catalans, de l'any 1.913 que van regularitzar l'ortografia catalana moderna.